28 Σεπτεμβρίου 2014

Ο γύρος του Ελικώνα σε τρεις ημέρες

/ Γενικά Θέματα

Πάντα ιδανική για παιχνίδι μέσα στα έλατα, η Αρβανίτσα είναι η πιο γνωστή στάση στην καρδιά του Ελικώνα. (Φωτογραφία: Βασιλική Κεράστα)

Μια εκδρομή σε κοντινή απόσταση από το κλεινόν άστυ, που συνδυάζει υπέροχες διαδρομές στο φιλικό και καταπράσινο βουνό, αλλά και κάποιες τελευταίες θαλάσσιες εξορμήσεις – όσο το επιτρέπει ακόμα ο καιρός.

Σε λιγότερο από μιάμιση ώρα ταξίδι, αφήνοντας πίσω μας ρυθμούς Αθήνας και ταχύτητες Εθνικής, παίρνουμε το χρόνο μας και μια βαθιά ανάσα πρασίνου στρίβοντας αριστερά για Ασκρη ή από Αλίαρτο για Ευαγγελίστρια και φτάνουμε στον Ελικώνα. Βρισκόμαστε σε έναν παρθένο ακόμα τουριστικό προορισμό, πολύ κοντά στην Αθήνα, με πλούσιο και έντονα εναλλασσόμενο τοπίο, που θα λατρέψουν οι φυσιολάτρες. Ενα πολύ προσιτό βουνό, τόσο χιλιομετρικά, όσο και από άποψη τιμών. Το οδικό δίκτυο που συνδέει τα χωριά του είναι άψογο, αλλά εμείς αποφασίζουμε να σηκώσουμε λίγη σκόνη, εξερευνώντας διαδρομές λιγότερο γνωστές, να χαθούμε μέσα σε δάση αλλά και σε μακροβούτια, πέφτοντας στη θάλασσα – όπως και οι πρόποδες του βουνού.

1η μέρα: Αφιξη στην Κοιλάδα των Μουσών (Ανατολικός Ελικώνας)

Τα αγάλματα των Ελικώνιων Μουσών χάθηκαν από εδώ στο πέρασμα των αιώνων.

Η κοιλάδα ανήκει σε ελιές, αμπέλια και σε έναν μοναχικό αετό που πετάει δίπλα στα τείχη κοντινού λόφου. Η μέρα είναι ακόμα ζέστη και η Ερατώ, η Ευτέρπη, η Θάλεια, η Καλλιόπη, η Κλειώ, η Μελπομένη, η Ουρανία, η Πολύμνια και η Τερψιχόρη μάς προτρέπουν να συνεχίσουμε κυκλώνοντας τον Ανατολικό Ελικώνα προς τη θάλασσα. Περνάμε από Ελλοπία και Ξηρονομή, κάνουμε μια στάση στην Αλυκή για να μαζέψουμε φυσικό αλάτι και καταλήγουμε γρήγορα στην παραλία του Αγίου Νικολάου, κάτω από ένα σκιερό αλμυρίκι, δίπλα στον παφλασμό της θάλασσας. Επειτα από μια δροσερή βουτιά στα πεντακάθαρα νερά, εξακολουθούμε να ταξιδεύουμε πάνω στους πρόποδες του Ελικώνα για το γραφικό λιμανάκι του Αη Γιάννη, με τα ψαροκάικα, το παλιό τελωνείο και τους μερακλίδικους ουζομεζέδες. Την επόμενη φορά θα είμαστε εδώ πρωί-πρωί, για να αγοράσουμε φρέσκα ψάρια, σκορπίνες και σαργούς από τα καΐκια.

Προς το παρόν, έχουμε μία ώρα δρόμο ακόμα μπροστά μας για να κυκλώσουμε τον Ανατολικό Ελικώνα των Μουσών και του Παυσανία, περνώντας από Δομβραίνα και ανεβαίνοντας τον φιδωτό δρόμο για την καρδιά του ορεινού συμπλέγματος. Οσοι ξέρουν καλά το βουνό λένε πως ο χωμάτινος δρόμος προς Ριγανιά είναι από τις πιο όμορφες διαδρομές του. Δεν υπάρχει σήμανση, ωστόσο, γι’ αυτό και πρέπει να ρωτήσει κανείς από πού θα πάρει τον χωματόδρομο μετά την Αγία Αννα (Κούκουρα). Με την αλμύρα πάνω μας βρισκόμαστε σούρουπο στο Δρύινο Δάσος του Ανατολικού Ελικώνα. Η απόλυτη αίσθηση βουνού. Συνεχίζουμε προς την Ευαγγελίστρια, κόβοντας ταχύτητα κάποια στιγμή για να διασχίσει το δρόμο μια νωχελική αγελάδα.

Εδώ ακούς μόνο τους ήχους του βουνού, το μάτι απλώνεται σε δέντρα, κορυφές και ουρανό. Η Παυλίνα έχει μαγειρέψει εξαιρετικά και ο μοναδικός ξενώνας σε όλο τον Ανατολικό Ελικώνα έχει σίγουρα τον τρόπο του. Αν θέλεις να «αδειάσεις», να ησυχάσεις, να αφεθείς στην αίσθηση ενός βουνού αμόλυντου από τον τουρισμό, βρίσκεσαι στο σωστό σημείο! Μια οικογένεια εικαστικών έχει φροντίσει γι’ αυτό και ο ξενώνας «Κτήμα Μουσών» θα μπορούσε να είναι προορισμός από μόνος του, με αυτή την τέλεια βεράντα κάτω από την κορυφή της Μοτσαράς (υψ. 1525), σε αυτό ακριβώς το υψόμετρο όπου οι βελανιδές δίνουν σιγά-σιγά τη θέση τους στα έλατα. Κάποιος που ξεκινάει απόγευμα το ταξίδι του μπορεί να έρθει απευθείας εδώ μέσω Αλίαρτου και απλούστατα να μην κουνηθεί βήμα, παρά να ακούσει από την Αννιώ και τον Κωστή ιστορίες για τους Ολλανδούς τουρίστες που ήρθαν με στόχο ν’ ανέβουν πεζή μέχρι την πηγή της Ιπποκρήνης. Δυο-τρεις από την παρέα τους όντως τα κατάφεραν!

Εμείς πάλι ανεβήκαμε έναν άλλο χωματόδρομο μέχρι την τοποθεσία Χαλίκι και ήπιαμε τρεχούμενο από τη βρύση νερό, υποθέτοντας πως είναι το ίδιο με αυτό της Ιπποκρήνης, για να μας χαρίσει ποιητική ή όποια άλλη έμπνευση! Τα μόνα οχήματα

που συναντήσαμε ήταν μια μηχανή εντούρο και δύο αγωνιστικά τζιπ να θυμίζουν πως κάποτε περνούσε από εδώ το Ράλι Ακρόπολις. Η κατεξοχήν κτηνοτροφική κοινότητα της Ευαγγελίστριας και των πέριξ μαντριών δεν αποδείχτηκε ιδιαίτερα φιλική στον αγώνα και το ράλι έφυγε μακριά, αφήνοντας πρόβατα και κατσίκια στην ησυχία τους.

Αν θέλετε να απολαύσετε τη μοναδική θέα μέχρι την Πελοπόννησο από το Μπαμπλούκι (υψ. 1.250), βιαστείτε, όταν χειμωνιάζει η πρόσβαση δυσχεραίνει. (Φωτογραφία: Βασιλική Κεράστα)

2η μέρα: Με στόχο την κορυφή (Κεντρικός Ελικώνας)

Την άλλη μέρα το πρωί θα διασχίσουμε και πάλι τη Ριγανιά, θα χαθούμε στους δρυμώνες της και δεν θα ανάψουμε το καντηλάκι στο μικρό εκκλησάκι για λόγους ασφάλειας. Η Παλιοβούνα (υψ. 1.748) θα ξεπροβάλει κάποια στιγμή ως στόχος της ημέρας στον Κεντρικό Ελικώνα, ενώ φτάνουμε στην Αγία Αννα, αλλιώς Κούκουρα, ένα αρβανιτοχώρι του Ελικώνα που προσαρμόζεται σιγά-σιγά στις σύγχρονες τουριστικές επιταγές, με τρεις ξενώνες και αρκετές ταβέρνες, διατηρώντας ταυτόχρονα την κτηνοτροφική του οικονομία. Δεν ξεχωρίζει για τη γραφικότητά του τόσο, όσο για την αυθεντικότητα, την ησυχία του και τις καλές τιμές. Το όμορφο παρεΐστικο μπαράκι του Μαρίνου θα μας περιμένει το βράδυ με τσίπουρο, ποτά και καλή διάθεση!

Το δίλημμα «μπάνιο στον Σαράντη ή καφέ και φαγητό στην Αρβανίτσα» δεν είναι και τόσο απειλητικό. Αυτή την εποχή, όλα εξαρτώνται πια από τον καιρό. Για τον Σαράντη η διαδρομή είναι άνετη, παρά τις πολλές στροφές, και με ωραία θέα. Εκεί

θα βρείτε πραγματικά κρυστάλλινα νερά και έναν παραθαλάσσιο οικισμό με τόσες κιτς προσμίξεις, που γίνεται διασκεδαστικός. Το βράδυ ωστόσο κάθε «ιδιαιτερότητα» χάνεται και χωρίς δυνατά φώτα απολαμβάνει κανείς θάλασσα και έναν ουρανό γεμάτο αστέρια. Η περιοχή ομορφαίνει.

Η δική μας όρεξη για περιπέτεια αποδεικνύεται ανεξάντλητη και στρίβοντας αριστερά σ' έναν ακόμη χωματόδρομο, μετά από μια δροσερή στάση στο ξέφωτο της Αρβανίτσας, ακολουθούμε τις ταμπέλες προς Οσιο Σεραφείμ για να βρεθούμε στο Μπαμπλούκι. Υψόμετρο 1.250 περίπου στην πλαγιά με τα έλατα που αφήνει το μάτι να απλωθεί στον Κορινθιακό και απέναντι στην Πελοπόννησο, όταν η ατμόσφαιρα είναι καθαρή. Θέα μοναδική! Ο πεντάχρονος Φιλήμονας κάνει άνετα ποδήλατο στην πλαγιά, ενώ επιχειρεί και κάποιες σούζες. «Ο Ελικώνας είναι αυτά τα σημεία όπου ο αέρας της θάλασσας συναντά εκείνον του βουνού! Είναι οι απλές καθαρές γεύσεις, τα έλατα, οι ελιές και οι άνθρωποί του, που ζούμε εδώ», λέει ο πατέρας του Φιλήμονα, Μιχάλης Ιωάννου από την Αγία Τριάδα, για τον οποίο η ζωή ξεκινάει από το χωριό και πάνω. Οποιαδήποτε μετακίνηση εκτός βουνού μάλλον αβαρία τού φαίνεται. Ενας πολύ μικρός ανεμοστρόβιλος σηκώνει φύλλα και ξερά χορτάρια μεταφέροντάς τα λίγο πιο εκεί. Η θερμοκρασία σε τίποτα δεν θυμίζει αυτή που αφήσαμε πίσω μας ξεκινώντας το ταξίδι και ο Ελικώνας αποτελεί σαφώς ιδανικό προορισμό σε συνθήκες ζέστης.

Η βλάστηση από εδώ και πάνω αρχίζει να αραιώνει, ακόμη και τα λιγοστά έλατα της κορυφής της Παλιοβούνας είναι πολύ μικρά. Οι κλιματικές συνθήκες του χειμώνα δεν τα αφήνουν να μεγαλώσουν. Αλλο ένα σημείο όπου μπορείς να ξεχαστείς με τις ώρες, ειδικά αν πιάσεις την αιώρα κάτω από το έλατο με θέα τον Κορινθιακό. Η δροσούλα δεν σ' αφήνει να ζηλέψεις τη θάλασσα και να θελήσεις να κατέβεις γρήγορα εκεί, σε κρατάει στο αγνάντι, ενώ ο χρόνος έχει χαθεί στη σιωπή του βουκολικού τοπίου. Μόνο τα κουδούνια ενός κοπαδιού θα ακουστούν κάποια στιγμή. Νομίζω πως δεν χρειάζεται ν' ανέβουμε πιο πάνω. Θα αφήσουμε απάτητη την κορυφή. «Είχα ξεχάσει πόσο ωραία βουνά έχουμε και πόσο εύκολα ένα ελληνικό βουνό καταλήγει μέσα στη θάλασσα», λέει η Αντζη με εκείνο το πλατύ χαμόγελο της περιπλάνησης στη φύση.

Το λιμανάκι του Αη Γιάννη με το παλιό τελωνείο απέναντι είναι μια καλή στάση για όποιον κατέβει μέχρι τον Κορινθιακό κόλπο. (Φωτογραφία: Βασιλική Κεράστα)

3η μέρα: τελευταία βουτιά και μια καλή δόση από Βυζάντιο (Βόρειος Ελικώνας)

Ο πολύ καλός δρόμος που συνδέει την Αγία Αννα με το Κυριάκι και η απολαυστική διαδρομή μέσα στα έλατα κάνουν τη σύνδεση των δύο χωριών εξαιρετική και το πέρασμα από το κεντρικό στο βορειότερο σύμπλεγμα του Ελικώνα παιχνιδάκι. Εδώ πρωτοστατούν το Τσίβερι (υψ. 1560) και το Λιβύθριο όρος, γνωστό ως Μεγάλη Λούτσα (υψ. 1559). Εδώ, επίσης, οι δεινοί πεζοπόροι θα συναντήσουν τον δραστήριο ορειβατικό σύλλογο Κυριακίου, για ν’ ανακαλύψουν παρέα μονοπάτια, δύσβατες πλαγιές και κορυφές. Κεφαλοχώρι του Ελικώνα, το Κυριάκι αρχίζει επίσης να προσανατολίζεται στον τουρισμό, αν και η φασαριόζικη φύση των κατοίκων του ίσως να μην ταιριάζει σε όλους. Είναι σαφώς το πιο ζωντανό χωριό της περιοχής, με αρκετά καφέ, μπαρ και ταβέρνες.

Αλλη μια κατάβαση προς Κορινθιακό για τα λιμανάκια του Καραχάλιου με τα κρυστάλλινα νερά. Βαρκάδα προς τη Ζάλτσα, με φόντο το βουνό, παρατηρώντας απέναντι το βράχο με το μοναστήρι των Αγίων Θεοδώρων στην κορυφή του. Στον Καραχάλιο έχουν τα εξοχικά τους σπίτια οι Κυριακάτες, στη Ζάλτσα οι κάτοικοι του Προδρόμου και πάει λέγοντας. Μια χαρά περνάνε οι κάτοικοι του Ελικώνα με άλλα λόγια, βουνό και θάλασσα σε αποστάσεις αναπνοής.

Επιστροφή στα έλατα και στο ομώνυμο του βουνού χωριό Ελικώνας (Ζερίκι) για

φαγητό πριν από την επίσκεψη σε ένα άλλο μοναστήρι, εκείνο του Οσίου Λουκά, με περισσότερα από χίλια χρόνια ιστορίας πάνω του. Ενα από τα πιο σημαντικά δείγματα μεσοβυζαντινής τέχνης, φημισμένο για την αρχιτεκτονική και τα ψηφιδωτά του. Χτισμένο εκεί όπου κάποτε βρισκόταν ναός της Αρτέμιδος, δέχεται καθημερινά δεκάδες επισκέπτες από κάθε γωνιά της Γης. Είναι αναμφισβήτητα το πιο γνωστό τουριστικά σημείο όλου του βουνού (Τ/22670-22.228 www.osiosloukas.gr).

Εδώ ολοκληρώνεται ένα ταξιδάκι που ξεκίνησε από τα πατήματα των Μουσών και του Ησιόδου για να καταλήξει στο σύμπλεγμα τριών ναών, του Οσίου Λουκά, της Παναγιάς και της Αγίας Βαρβάρας. Ακούγοντας στο αυτοκίνητο το δίσκο του Χατζιδάκι «Ο έρωτας είναι αρχαίος και η αμαρτία βυζαντινή», διασχίζουμε το μαρτυρικό Δίστομο βγαίνοντας στον περιφερειακό για Λιβαδειά και σε λιγότερο από δύο ώρες είμαστε πίσω στην Αθήνα. Θα επιστρέψουμε πολλές φορές μέσα στο χειμώνα, αρχικά γιατί είναι εύκολο λόγω απόστασης, κυρίως όμως γιατί αυτό το βουνό το αγαπάς όλο και περισσότερο όσο πιο πολύ το πλησιάζεις και όταν το γνωρίζεις στις τέσσερις εποχές του χρόνου να αλλάζει χρώματα και αέρα.

Αν θέλετε να γνωρίσετε τις παραλίες του, βιαστείτε, διαφορετικά πάρτε το χρόνο σας και ελάτε σε λίγο μαζί με τα χάλκινα χρώματα του φθινοπώρου ή κλασικά το χειμώνα. Θυμηθείτε πως οι θερμοκρασίες του κυμαίνονται και πέφτουν αισθητά όσο πιο πολύ προχωράει κανείς στο σύμπλεγμα των βουνών του.

(Φωτογραφία: Βασιλική Κεράστα)

ΠΟΤΑΜΙΟ ΣΚΙ ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΕΛΙΚΩΝΑ

Μικροί και μεγάλοι, αθλητές και μη, έρχονται συχνά εδώ για μία εβδομάδα ποτάμιου σκι στην Κωπαΐδα ή έστω για μια ημερήσια προπόνηση. «Το σκι στο γλυκό νερό είναι πιο εύκολο, χωρίς κυματισμούς και αέρηδες», εξηγεί ο εκπαιδευτής Τάσος Χατζής. «Ακόμη και οι αγώνες θαλάσσιου σκι γίνονται σε τεχνητές λίμνες και ειδικότερα σε σημεία όπου δεν πιάνει αέρας». Πολλοί από τους αθλητές που εκπαιδεύονται εδώ τρέχουν σε αγώνες, όπως η 10χρονη Ρούλα Παντελή που έπειτα από διάκριση στην Κύπρο ήρθε να προπονηθεί για πανελλήνιους αγώνες και περιμένει με αγωνία τη σειρά της για μάθημα. Αλλωστε οι εκπαιδευτές είναι πρωταθλητές οι ίδιοι, με τέσσερα παγκόσμια μετάλλια ο Γιώργος Χατζής και ένα πανευρωπαϊκό ο Τάσος. Η εμπειρία τους είναι ιδιαίτερα χρήσιμη όχι μόνο σε αθλητές, αλλά και σε απλούς λάτρεις του σπορ. Δίπλα στις πίστες του ποταμού, ένα χαλαρό καφέ με αιώρες ενδείκνυται για όσους θέλουν να εξοικειωθούν με το σπορ παρακολουθώντας πριν δοκιμάσουν οι ίδιοι.
> Το 20λεπτο μάθημα κοστίζει 30 ευρώ. Για να βρείτε τη σχολή, στο σημείο ακριβώς του Αλιάρτου όπου στρίβει ο δρόμος αριστερά για Μάζι και Ευαγγελίστρια, εσείς θα στρίψετε δεξιά ακολουθώντας έναν στενό δρόμο που κάποια στιγμή γίνεται χωματόδρομος. Περνάτε πάνω από τη γέφυρα που θα συναντήσετε και στη συνέχεια κάτω από την ίδια ακριβώς γέφυρα. Περίπου 100 μέτρα μετά βρίσκεστε στη σχολή. Περισσότερες πληροφορίες: www.hatziski.gr

Μετάβαση

Ακολουθώντας την εθνική οδό Αθηνών-Λαμίας, στρίβετε στον κόμβο της Θήβας. Ο Ελικώνας εκτείνεται στα αριστερά του επαρχιακού δρόμου από Θήβα προς Λειβαδιά και Αράχωβα. Στρίβετε αριστερά για οποιοδήποτε από τα χωριά του και σε λιγότερο από δύο ώρες βρίσκεστε στην καρδιά του βουνού.

Διαμονή

Κτήμα Μουσών (Τ/22680-22.100, 6936-740.330, www.xenonas-ktimamuson.gr). Εξω από το χωριό Ευαγγελίστρια, ξεχωρίζει για την απόλυτη ησυχία και την αισθητική του (65 – 85 ευρώ).
Το Κουτσούρι (Τ/22610-94.004, 6937-004.550, www.tokoutsouri.gr). Παραδοσιακός πέτρινος ξενώνας με τζάκι στα λίγα δωμάτιά του (40 – 60 ευρώ).
Αθηνά (Τ/22610-94.160). Ξενώνας με αυτόνομα δωμάτια και διαμερίσματα, πισίνα και πρωινό μπουφέ (40 – 60 ευρώ).
Ελικώνιο (Τ/22610-94.444, 6972-582.867, www.elikonio.gr). Προσεγμένος ξενώνας στην Αγία Αννα, με δική του ταβέρνα στο ισόγειο (40 – 60 ευρώ).
Φλυγόνιον (Τ/22670-51.229, 6937-253.185, www.flygonion.gr). Πέντε πλήρως εξοπλισμένα δωμάτια και υπαίθριος χώρος με γήπεδο τένις και χώρους αναψυχής

στο Κυριάκι. Εντονη η πολιτιστική του παρουσία στο χωριό με το φεστιβάλ Φλυγόνιο κάθε καλοκαίρι (35 – 50 ευρώ το δίκλινο).
Δίανθος (Τ/22670-51.708, 6972-684.828, www.dianthos-kiriaki.gr). Ξενώνας στο Κυριάκι με 7 διαμερίσματα, το καθένα από τα οποία φέρει το όνομα κάποιου άνθους (50 – 80 ευρώ).

Φαγητό

Για κρέας*: **Ζερίκι** στο χωριό Ελικώνας, Τ/22610-21.993, 24.658.**Αρβανίτσα** κυριολεκτικά μέσα στα έλατα της Αρβανίτσας, Τ/6972- 831.279, 6978-030.385. **Ιπποκρίνη** στην Αγία Αννα, με πιο ανάλαφρη διακόσμηση, Τ/6972- 244.248. **Νικολάου** στην Αγία Αννα, Τ/22610-94.500, 6974-370.271. **Το Στέκι του Ελικώνα** στην Ευαγγελίστρια, Τ/22680-23.170. **Σταμάτης,** οικογενειακή ταβέρνα στο Κυριάκι, Τ/22670-51.325. **Βράχος,** χασαποταβέρνα στο Κυριάκι, Τ/22670-51.211.

**Η επιλογή είναι ενδεικτική. Σε όλα τα χωριά του Ελικώνα θα συναντήσετε πολλές ακόμη, καλές και προσεγμένες ταβέρνες.*

Για ψάρι: **Ο Στάθης** πάνω στην παραλία του Σαράντη είναι η πιο παλιά ψαροταβέρνα και σταθερή αξία για νόστιμες σούπες και φρέσκους σκορπιούς, σαργούς και άλλα μικρά και μεγάλα ψάρια από καΐκια της περιοχής, Τ/6977-570.662. Στον **Φάρο,** επίσης πάνω στη θάλασσα στην παραλία Σαράντη, μπορείτε να τηλεφωνήσετε από πριν για να διαλέξετε ανάμεσα στα ψάρια της ημέρας, Τ/6951-123,025, 6987-899.921.

Για καφέ/ποτό

Φίλων Καφέ (Τ/22610-94.538, 6972-908.680). Πολύ φιλικό και ιδανικό για καφέ, τσίπουρο ή ποτό στην Αγία Αννα. Δοκιμάστε τα χειροποίητα γλυκά, τα λικέρ και τις μαρμελάδες, που μπορείτε να αγοράσετε και για το σπίτι.
Ελιά Beach Bar (Τ/6973-393.360). Κεφάτο με funky μουσικές και χορό στον Αγιο Νικόλαο.
Λίμνη Μουσών (Τ/6974-113.180, www.limni-mousson.gr). Πάρκο αναψυχής στην Ασκρη, ιδανικό για οικογένειες, με διάφορες δραστηριότητες για παιδιά, καφέ και φαγητό.
Εκφραση (Τ/22640-61.145). Καφέ-μπαρ στην παραλία Σαράντη.
Μπακαλόγατος (Τ/22683-00.368). Καφέ-μπαρ στο Μάζι.

Πεζοπορία

Κατεβείτε το φαράγγι της Κλεισούρας, που καταλήγει στον κόλπο της Αντίκυρας (διάρκεια 6 ώρες). Ακολουθήστε το πολύ καλά σηματοδοτημένο μονοπάτι 22, που

διασχίζει τον Ελικώνα σε πανέμορφα σημεία του. Κάντε την πορεία από το Κυριάκι στην κορυφογραμμή της Μεγάλης Λούτσας και από εκεί στο Ζερίκι. Ακολουθήστε το πρόσφατα σηματοδοτημένο μονοπάτι από την Αρβανίτσα στην κορυφή Παλιοβούνα.

Για λεπτομερέστερη καθοδήγηση και συμβουλές επικοινωνήστε με τον **Ορειβατικό Σύνδεσμο Κυριακίου** (Τ/22670-49.602, 6979-675.522, www.oreivatikos-kirakiou.gr.)

?? ????? ??????????? ??? ?????? "???????" ??? ??????????? (29/09/13)

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΕΡΑΣΤΑ

Πηγή: kathimerini.gr